12 Temmuz 1993 Pazartesi.. Sayı:87.. 7000TL. (KDV Dahil

Leman

KRONİK HASTALIĞINIZ

Suat Gönülay

Erdal İnönü

Güneri İçoğlu

Can Barslan

Tuncay Akgün

AHMET YILMAZ

Ankara'da, İstanbul'da 100 binler Sivas katliamını Sivas yangınını lanetlemek için yürüdü. Milyonlar ayağa kalktı. Cenazelerde kentler sarsıldı. Türkiye'nin en değerli sanatçılarını, gencecik insanları yakanlar Pir Sultan Abdal heykelini parçalayanlar küçüldü. Yarattıkları şiddetin, karşı şiddetinde boğuldu, teşhir oldular. Karanlığa teslim olmayacağız.

GEZ MAHMUT'ÇUK

DUMUR Eğer yolunuz üstbostancı tarafına düşerse; orada bir dondurmacı göreceksiniz..! Ve tabelâsını gördüğünüzde de büyük bir ihtimalle dumura uğrayacaksınız..! Çünkü; tabelada; "MARAŞ'IN MEŞHUR ROMA DONDURMASI" yazıyor. Maraş'ın Roma dondurması..? Dumur... Dumur... **DETAYLARI**

HAYDAR

LeMan 2

SOYUT HAVA DALGASI

Rüyalar ve Yorumları

O Rumuz: AMA DAHA YENİ BAKAN OLDUM

"Rüyamda uyuyordum... Telefon çaldı... Uyanmadan açtım, ahizeden alevler fışkırdı... Kapattım... Sonra radyo çaldı... Açtım... Tansu Bey konuşuyordu... Beni acele toplantıya çağırdı... Önce gitmek istemedim... Sonra gitmek istedim... Fakat gidemedim... Neden sonra gittim... Hepsi uyuyordu... Erdal Amca gözlerini güçbela aralayıp **"Hadi sen de uyu"** dedi... **"Madem uyuyosunuz, niye beni uyandırdınız?"** dedim.. **"Böyle zamanlarda hep beraber olmalıyız"** dedi... Uyudu... Bi köşeye kıvrılıp uyumaya çalıştım... I-ıh, olmuyordu.. Yüzüğümdeki uyku haplarını çıkardım... Hap içişlerim meşhurdu, sanırım bu yüzden İçişleri'ni bana vermişlerdi... Uyudum... Rüyamda rüya görmeye başladım, 2000 yılıymış... Olimpiyatlar İstanbul'da yapılıyormuş... Din kardeşlerim, olimpiyat meşalesini yakıyorlardı, ama nedense bütün İstanbul yanıyordu... **"Teknik hata"** diye mırıldandım... Şimdi yine benim istifam istenecekti... Bıkmıştım... Adeta **"bakan"** değil, **"bikan"**dım... Uyandığımda sersem gibiydim... Belki de uyanamamıştım..."

-Uykularınız çok düzensiz... Bu yüzden karmakarışık rüyalar görüyorsunuz... Rüyada hap görmek, **"sağlıksızlığı"** gösterir... En iyisi düzenli olarak 5-6 yıl uyuyup kendinize gelin... Mümkünse...

O Rumuz: YENİ DÜNYALI

"Ay, harika bi olaydı... Ay, inanmıyorum... Böyle rüya görmedim ben... Meclis'te gördüm kendimi... Güvenoylamasını alnımızın akıyla bitiriyoruz, of course artık işin başında ben varım... Pembeli, ellatunlu bi tuvalet giymişim... Kürsüye dansederek çıkıyorum... Rüya gibi... Rüya zaten... Fazlasıyla wonderful... Tam konuşmaya başlicakken, bana ABD'den telefon geldiğini söylüyorlar... Ay, tutamıyorum kendimi, hıçkırıklarla ağlıyorum... Anlatması imposible duygular... Memleketim burnumda tütüyor, canım Amerikam, sweek home... Bulutlar üzerinde gidiyorum telefonun başında... Ay, başkan... Başkan beni aramış...(Aradı da gerçekten, ama okuyun bi bakalım) Bill bana evlenme teklif ediyor... Oh my God!... Gerekirse buraya gelip soyadımı alabileceğini söylüyor. Konuşamıyorum... Heyecandan bayılıyorum... Sonra birden nikah törenini görüyorum... Özer, ben ve Bill evleniyoruz... Üçümüz çifte kumrular gibiyiz... Nikahımızı da Yıldırım Gürses kıyıyor... Ay, ne bunun yorumu?.."

-Sizinki tipik bir yurt özlemi... Burdasınız ama aklınız orda... Nato'ya bağlı ülkelerin kadın başbakanlarında görülen **"Özgürlük Anıtı'yla benzeşme"** kompleksiniz açığa çıkmış... En kısa sürede bi hava değişimi için amerika'ya gitmelisiniz... Ve hatta orada kalın, burası oradan yönetiliyor, bilirsiniz... Rüyada dansetmek, içinizdeki coşkuyu simgeliyor... Rüyada Yıldırım Gürses görmek ise fazla coşkunun sakıncalı olabileceğini gösteriyor... **Size ve çocuğunuza sakıncalı olabileceğini gösteriyor...** Size ve çocuğunuza bol radyolu günler dilerim...

★ ★ ★

Rüyalarını yorumlatmak isteyenler;

Garip rüyalar görüyor ve işin içinden çıkamıyorsanız, yazın bana, hemen yorumunu yapıverelim... Rüyalarınız beş cümleyi geçmesin. Kendinize bi de rumuz bulun... (isminizi yazın istiyosanız) Birden fazla rüya da yazabilirsiniz, ben seçerim.. Kafadan da uydurabilirsiniz, nasıl olsa rüya.. Yani komik olsun mümkünse.. bi de okunaklı yazın.. Zarfın üzerine **"Soyut Hava Dalgası"** yazmayı unutmayın... Rüyalarda buluşuruz...

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

LeMan

İŞADAMLARI DARBE İSTEMİYOR...

Bir haftada vahşet sınırlarını aşan olaylarla 100 kişinin katledilmesi, Güneydoğu'da adı konmamış savaş, sünni-alevi, laik, şeriat, Türk-Kürt ayrımlarının bıçak gibi keskinleştiği yaşadığımız ortamın gündemi darbe söylentilerini ayyuka çıkardı. Üstelik Çiller'e yapılan Asker ziyareti bu endişelere tuz biber ekiyor. Özelleştirmenin de gündemde olduğu şu sıra işadamları darbe istemiyoruz diye açıklama yaptı. Sahi darbeler kimler için yapılıyordu.

İçişleri bakanı'nın söylediğine bakın!..

ÖZEL RADYOLAR ÖZGÜR.

İŞTE HAİN SÜRPRİZ

Leman'ın satışını engellemek için her 1.5 ayda bir hunharca kağıda periyodik olarak zam yapan, koalisyon hükümeti sonunda bizi dergimizin fiatını artırmak zorunda bırakarak, bir nebze de olsa hain emellerine ulaşmış oldu. Evet, Leman artık 7000 lira... Ama hükümetler gidici Leman kalıcıdır. Hiçbir güç okuyucuyla - Leman'ın arasına giremez. (inşallah)

BİR ZEHİRLİ GEMİMİZ EKSİKTİ.

1- TANSU ÇİLLER (Tanımsız)
2- SÜLEYMAN DEMİREL (Yap-İşlet-Devret)
3- MEHMET GAZİOĞLU (Hiçişleri Bakanı)
4- CAFER ERÇAKMAK (Yobaz)
5- ENGİN ARDIÇ (Terbiyesiz)
6- TEMEL KARAMOLLAOĞLU (karamolla)
7- MUHSİN YAZICIOĞLU (Kışkırtıcı - Kanıştırıcı)
8- KENAN ERÇETİNGÖZ (Yatak Sıdaşı)
9- KADİR ÇELİK (Haber Problem)

Tarık Tolunay Serbest

Geçen hafta içeri alındığını belirttiğimiz karikatürist arkadaşımız TARIK TOLUNAY serbest bırakıldı. 20 haziran'da gerekçesiz olarak içeri alınan TARIK'ı çıktıktan sonra dergiye ziyarete geldiğinde tanıyamadık. Arkadaşları ile birlikte götürüldükleri Gayrettepe 1. şubede işkence görmüş, açlık greviyle direnmiş olduğunu öğrendik. Filistin askısı, hayaları burma, tazyikli su, falaka gibi işkence yöntemlerinin üzerinde uygulandığın söyledi. detaylarını belki daha sonra yayınlayacağımız (şimdi yormak istemedik) gözaltı süresini, hayli yıpranarak ta olsa atlatan Tarık Tolunay arkadaşımıza geçmiş olsun diyoruz.

Erzincan'ın Kemaliye ilçesine bağlı Başbağlar köyünde 28 kişinin ölümüyle sonuçlanan katliamın yapılış şekli vahşet sınırlarını aşıyor. Minareden atılan imam, beyinleri delik deşik edilmiş insanlar yakılan evler.

SORU: Bu adamlar önlerinden koskoca **Fırat** akmaktayken, çevrelerinde buz gibi **pınarlar, kaynaklar**, varken neden su diye inliyorlar.
CEVAP: Çünkü onlar kana susamışlar....

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÖMÜR TORPİSİ

ACABA YİNE Mİ?..

ağıtlar düzülüyor her köşebaşında. ve dişler bileniyor birbirimize. kendi vergimizle maaşları ödenen etkili yetkililer dehşet bir şehvet ile seyrediyorlar yanışımızı. gümbür gümbür bir telaş yükleniyor gençliğe. herkes bir vatan arsasının ortasında sahipsiz.

ACABA YİNE Mİ?..

yürek beyine karşı kışkırtılıyor. beyin yüreke karşı tavır alıyor. Allahın emri, Peygamberin kavliyle ve emir-komuta zinciri içinde bir cinnet hazırlanıyor. tekrar mı, tekrar mı öleceğiz her gün. ve tekrar mı annelerle babalar, o özgür iradeleriyle **(!)** kaatilleri başımıza taç edecekler yine.

ACABA YİNE Mİ?..

günlük ölü sayımız otuz'a yaklaştı yine. umutsuzluk ve keder güne kıyafet oldu. evlerine çekilmiş bir hayat sunuluyor bizlere. ıvır zıvır odasına tıkılmış bir ömür. yangında ilk kurtarılacak şey dogma'lar. çıkar hesaplarına eksi, artı oluyoruz. kara haberlere konu manteni .. . bir iflasa gidiyor ömrümüz. bir oyun oynanıyor.

ACABA YİNE Mİ?..

bu ülke bölünmeye ne kadar müsait. iç savaşı olmaya ne kadar meyilli. her türden iç savaş çıkarabilirsiniz bu ülke insanları arasında. kanat kanat bitmez. ama bu anneler, bu babalar... bu ağbiler, ama bu ablalar... hiç mi ders almıyorlar. atıyorlar kardeşlerini yine,yeni bir yangına.

ACABA YİNE Mİ?..

ölüm, alışılan bir şey oldu yine, bu ülkede. kanıksanan, umursanmayan, bağışıklık kazanılan... her tarafı yanmaya başladı ülkenin. her yanı kanamaya başladı. biri bir start verdi yine. biri çekti ipimizi, ölüm ilçemiz oldu.

ACABA YİNE Mİ?..

gündüzleri, bir hamam böceği telaşıyla gidiliyor işlere. bir ateş böceği olmanın boğuk düşleri kuruluyor geceleri. korku, şüphe ve muhbirlik idari biçimimiz mi oluyor yine.

ACABA YİNE Mİ?..

doğan günden korkuluyor. gelecek geceden çekiniyor bedenler. cümle mahlûkat ve tüm elementler barut fıçısı. bir hışım bileniyor karanlık bodrumlarda. el değmeden hazırlanan bir cinnet sürülüyor yeryüzüne.

ACABA YİNE Mİ?..

hazırlıklı olanlar var. sabaha yeni çıkanlar. deplasmanda yaşayanlar. gardını alanlar.. ve fakat bir de şimdi ki çocuklar var. jelibom bir dekora doğuruldular. yabancı terzilerin diktiği sentetik kıyafetler giydiler. repliklerini başkaları yazdı. fon müziklerini başkaları besteledi. küpeleri, markaları ve at kuyruğu saçlarından başka hiç cephaneleri yok.

ACABA YİNE Mİ?..

biz bu filmi çok seyrettik, çok yaşadık tarih bey... kaatil ne uşak, ne bahçıvan, ne hizmetçi oluyor. ama biz hep maktülüz.

ACABA YİNE Mİ?..

Metin Üstündağ

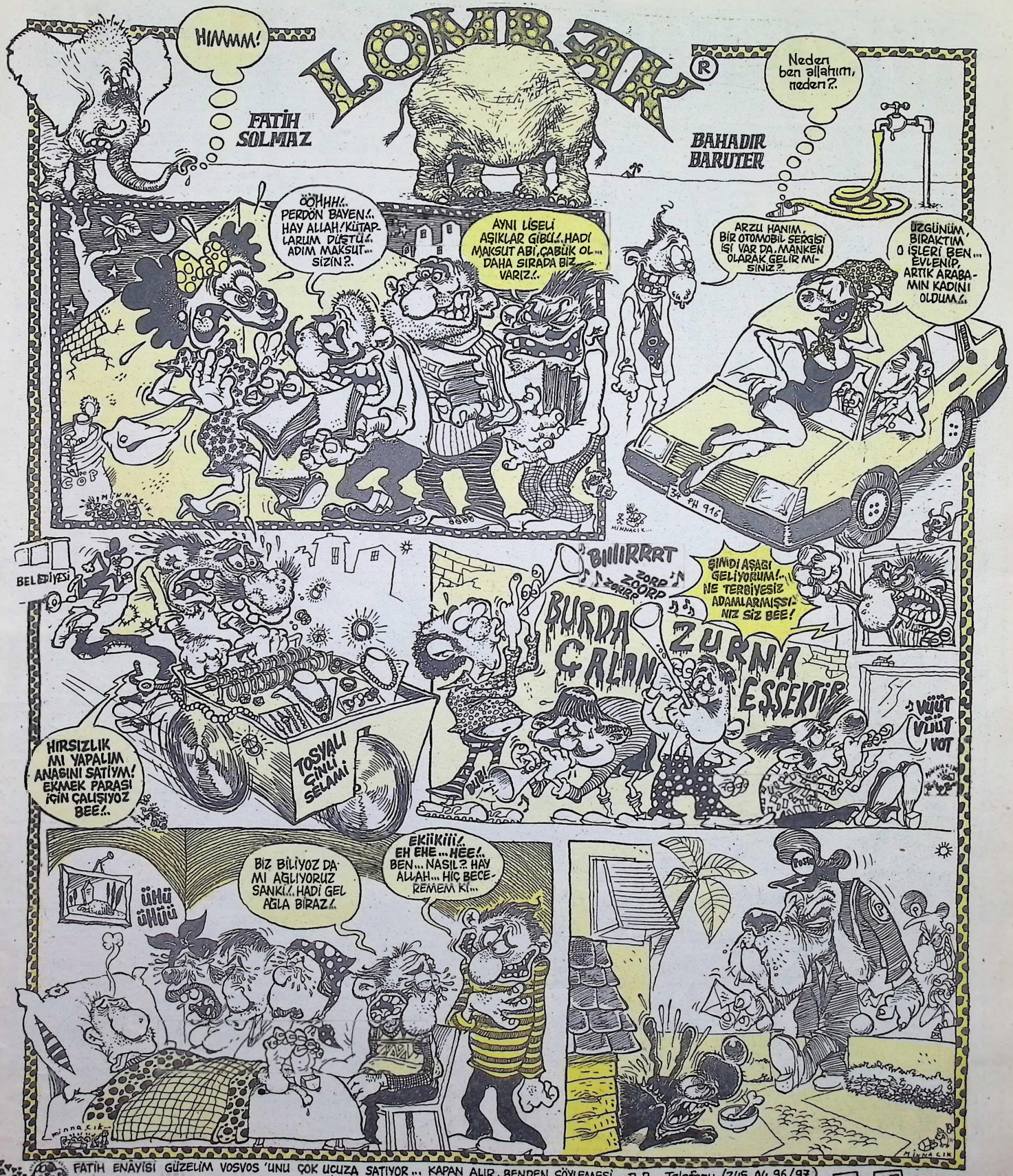
LOMBAK®
FATİH SOLMAZ
BAHADIR BARUTER
HIMMM!
Neden ben allahım, neden?.
ÖÖHHH.. PERDÖN BAVEN!.. HAY ALLAH! KİTAPLARIM DÜŞTÜ!.. ADIM MAKSUT... SİZİN?..
AYNI LİSELİ AŞIKLAR GİBİ!.. HADİ MAKSUT ABİ, ÇABUK OL... DAHA SIRADA BİZ VARIZ!..
ARZU HANIM, BİR OTOMOBİL SERGİSİ İŞİ VAR DA, MANKEN OLARAK GELİR MİSİNİZ?..
ÜZGÜNÜM, BIRAKTIM O İŞLERİ BEN... EVLENİP, ARTIK ARABAMIN KADINI OLDUM!..
BELEDİYESİ
HIRSIZLIK MI YAPALIM ANAGINI SATİYM! EKMEK PARASI İÇİN ÇALIŞIYOZ BEE!..
TOSYALI ÇİNLİ SELAMİ
BIIIIRRRT ZORD ZOORD ZORRR
BURDA ÇALAN ZURNA EŞŞEKTİR
ŞİMDİ AŞAĞI GELİYORUM!.. NE TERBİYESİZ ADAMLARMIŞSINIZ SİZ BEE!
VIJIT VIJIT VOT
ÜHÜ ÜHÜÜ
BİZ BİLİYOZ DA MI AĞLIYORUZ SANKİ!.. HADİ GEL AĞLA BİRAZ!..
EKİİKİİİ!.. EH EHE... HEE!.. BEN... NASIL?.. HAY ALLAH... HİÇ BECEREMEM Kİ...
FATİH ENAYİSİ GÜZELİM VOSVOS 'UNU ÇOK UCUZA SATIYOR... KAPAN ALIR, BENDEN SÖYLEMESİ... B.B. Telefonu (245 04 96/97)

HÜSTÜ BEY ŞEYLERİ

CAN BARSLAN

FALLING DOWN

Michael Douglas'ın cinnet geçiren bir adamı oynadığı Falling Down adlı film gösterime giriyor... Adı ve Soyadı Yusuf olan bir nedenden dolayı çekilen bir başka filmde ise, bir kitle cinneti ele alınıyor... Hep birlikte izleyelim. (5. karede ortadaki adam Bört Reynılds)

KIŞLANDIRMA SERVİSİ

BİR İSTANBUL HİKAYESİ

● Çok ünlüdür İstanbul'un sarayları ve sarayları bekleyen askerlerin kıpırtısız duruşları, taaa İskandinavlar'dan gelip fotoğraflarını çekerler aşırı beyaz çipil turistler, hem saray önemli olay padişah mekânı, oryantalite hesabı hem askerler intersting kıpırtı yok, dondurulmuş duruları...

● Heykelden bozma bir duruşla Dolmabahçe Sarayı'nı beklemekte rütbesiz asker Zeynel (21), damarlarında asil kan cebinde yarım paket Maltepe ve bir Malazlar kibritle, kıpırtısız görüntü bir yanılgı Zeynel'in içi kıpır kıpır, Zeynel'in kafasında silme küfür komutanına küfrediyor, yerli yersiz dayak attığı için mesela düğmesi kopuk diye, mesela yüksek sesle güldü diye mesela işte öyle, ve saire, kafasında tecavüzler şekillendiriyor hiç tanımadığı bir sülaleye ve sinkaf ediyor. Bizzat küfürperver komutanın kendisine gözleri dayak moru Zeynel (21) iki küfür arası düşünmekle birlikte...

● Askerlikten geriye sadece muhabbeti kalmıştır, sivil hayata geçeli çok olmuştur. W lokantasında şef garson Zeynel (35), bir gün bir müşteri gelir usulca masaya oturur, her gün çok müşteri gelmektedir fakat bu seferki hayli özeldir, Zeynel'i zamanında çok döven ve genellikle anasına söven komutanın ta kendisi, bıyık bırakmış, belli ki emekli...

● "Beni hatırladın mı ulan"la başlayıp "intikam saati geldi"yle somutlaşır sonu kan bir kavga, yumruklardan bıçaklara geçilir bilumum iç organlar deşilir, galibi olmayan bir kavga cansız serilirler yere Zeynel'le komutanı...

● Kıpırtısız beklerken Zeynel (21) nöbet değişme saatidir görevli onbaşı "nöbetin bitti" der, Zeynel de ses yok, "Hişşt, hemşerim" der, Zeynel sedasız omuzundan tutup sarsılınca yıkılıverir Zeynel (21), sırtında bıçak kesinlikle cansız...

● Çok şaşırmaz onbaşı, garip şeyler olmaktadır bugün biraz önce göğsünde bıçakla ölü bulunmuştur odasında çok döven, çok söven bir komutan kendi kendine...

● Çok ünlüdür İstanbul'un sarayları ve nöbetçilerin kıpırtısız duruşları, çok ünsüzdür kıpırtısız duranları...

★ ★ ★

"...Çok uzaklardayım yazarken, döndüğümde çoktan gitmişim"

Pablo Neruda

kimbilir nereye bir yolculuk bu
bavulumda mavi var
diyagonal kırlangıçlar
kimbilir nerden yola çıktık
en kravatlı şöför
yolların ulu manitusu
keklik avlanması ereğiyle oluşagelmiş
düz ovalardan geçiyoruz
adeta otobüs filmi
bulutlara çarparaktan gidiyoruz
yanımdaki bay emekli polis
özel hayatımı merak ediyor
charles bronson'un filmlerinden de gereksiz
sorular soruyor
vermediğim yanıtlardan kanat yapıp
camdan dışarı uçuşuma
en çok şaşırıyor muavin
arkadaki haysiyetsiz buz dolabından
bir şişe çıkarıyor
arkamdan su döken adamı oynuyor
sular göğe dökülüyor
bugün yerçekimi izinli...

V.Ö. (Bürlükte)

Firavunun Laneti

ANILAR VE SİZ

Saat gecenin ikisi. Boğaz'ın karşı kıyısında Arnavutköy ve Kuruçeşme'deki diskoların, barların yüksek desibelli müzikleri bizim kıyıda çınlıyor. **Dicey Dicey taşbasan, you sexy mother fucker** gibi tuhaf parçalar sabahın dört buçuğuna kadar sürüyor, uyutmuyor, çıldırtıyor. Onların sesi buraya geliyor ama bizim "bu düpedüz saygısızlıktır, ayıptır, efendiliğe sığmaz" şeklindeki sesimiz onlara ulaşmıyor. Çünkü bizim sesimiz yok ki, biz yokuz ki. Doğu kıyısı suskun, gönül adamları sitemkar ve yorgun...

Ezeli aile garabetimiz

Büyük büyük büyük dedemin 4. Murat devrinde sarayda içağası olduğunu, yaşlılığında 4. Murat'ın geniş topraklar ihsan eyleyip, **"Bre Mustafa, şöyle bir bak, gözünün görebildiği kadar yeri al ve yerleş"** dediğini, dedeminse heyecandan veya saflıktan düz ova tarafına değil de dağlara doğru baktığını ve son derece küçük bir yer aldığını daha önce yazmıştım. **(Bkz. sayı 67)** Şimdi gelelim ailenin günümüz garipliklerine. Hani o küçükken, koca inek yerine bana çakıyı kakalayan dedem vardı ya, **(Bkz. sayı 68)** işte o şimdi takriben 95 yaşında. Geçen sene birden kötüleşti ve yatağa düştü. Büyük bir ihtimalle yolcuydu. Ve bana **"büyük torunumun mürüvvetini gördüm. Küçükten niye ses yok? Göçmeden önce onun da mürüvvetini bir görebilsem..."** diye haber yolladı. Evdekiler, "yazık, günahtır. Ölüm döşeğindeki adamın hatırı kırılmaz. Birşeyler yapıver" dediler. Hadii... Ben nerden bulayım şimdi kızı? Kolay mı, kız bu, tuz değil. Bulabilsem, zaten gerçeğini götürürdüm. Lokman Hekim'in bulup, dereye düşürdüğü ölümsüzlük iksirini isteseydi, getirmek daha kolaydı. Ara-tara, sor-soruştur; nihayet okuldan bir arkadaşa durumu izah ettim, anlayışla karşıladı, kabul etti. Düştük yola, vardık dedemin yanına. Dedem yatakta yarı cansız yatıyor, göz çukurları çökmüş, aradabir inliyordu. O ki, zamanında 3 kez evlenmiş, üçünü de uğurlamış ve inanınız ki halen evlenme umudunda bir şahıstır. Neyse, **"bak dede, mürüvvetimi gör işte. Aç gözünü de bak, kız nasıl, güzel mi?..** dedim. Dedem, tek gözünü aralayıp **"uhh, güzel"** dedi. Kız arkadaş **Tatardı** ve ona dedemin her konuda çok güzel mani, türkü ve şiirler okuduğunu söylemiştim. Bu maksatla dedemi konuşturmak için, evliliğe olan merakından söze girdim. **"Bak dede, bu kız Tatar ve bir de anneannesi**

var ki güzel mi güzel. Üstelik, yalnız. Onu da sana alalım mı?" diye yersiz bir espri yaptım. Bu kez, iki gözünü araladı. **"I...Al..."** dedi. **"Bak iyi düşün Tatarlar çok becerikli-dirler, iyidirler hoşturlar ama biraz sert olurlar. Sonra pişman olmayasın..."** diye devam ettim. Dedem güçlükle konuşmaya başladı. **"Ihh.. İki Tatar ıhh...** Beklenen an gelmişti! Kesin manalı bir beyit okuyacaktı. Belki de bu onun son sözleri olacaktı. Tekrar **"Ihh..Ihh.. İiki Tataar.."** dedi. Biz, adamcağız son demlerinde yorulmasın diye, mısraya kafiyeli sonlar tahmin ediyor, **"İki Tatar, cihana noşe katar"** , **"İki Tatar, dağda ceylan yatar"**, **"İki Tatar, gönlü bir aşk tutar"** falan diyorduk. O ise ısrarla **"yook,yook, değiil,değiiil..."** diyordu. "E, ne peki o zaman" dedik, sabır ve heyecanla mısraın bitmesini bekledik. Yarı mırıldanarak, yan inleyerek başladı: **"İki Tataaar, bi dôt atar..."** dedi ve herkesi ani bir dumura uğrattı. Bunlar bir insanın son sözleri olamazdı. Olmadı da zaten... **"Ehi, ehi, ehi"** diyerek doğruldu ve yataktan kalktı. Dedem, espirisini patlatıp, cana gelmişti. Artık kurtulmuştu. Gözünün içi gülüyordu. Hayretler içindeydik. Kız arkadaşa da rezil olmuştuk. Sonra hepimiz birden patladık. Kafalarımızı kanepe ve koltuklara vura vura deliler gibi güldük. Dedem, ölüm döşeğinde bize **miras** değil, sadece **mizah** bırakmıştı...

★ ★ ★

Dünya safı amcamın çalışmayan eski bir Playmout arabası vardı. Hergün onu tamir eder, söker-takar, indirir-kaldırır, hayalin en krikolusunu kurardı. "Arabası bir gün çalışacak, uzaklara gidecekti. Ve bir gün araba gerçekten gidiyordu ama çalışarak değil çalınarak! Uzun süredir amcamın saflığını kollayan iki uyanık hırsız, ellerinde demiryollarına aid **alâkasız yük taşıma makbuzlarıyla** gelip, amcama **"bu araba bizim, işte belgeler. Yanlış bir satış olmuş, alıp götürecez"** demişler. Amcam kahrolmuş, yıkılmış. Tam bu sırada içerden karısı yetişmiş ve hırsızlara **"Ne diyorsunuz siz be! Ne belgesi? Bunlar, trenlerde kesilen yük taşıma makbuzu. Gidin burdan! Polis çağırırım..."** demiş. Amcam karısına müdahele ederek **"Dur hanım, ne biliyoruz. Belki, haklıdırlar, araba belki de onlarındır. Kimbilir ki..."** demiş, nerdeyse arabayı teslim ederken, hırsızlar yeryüzünde böylesi bir saflığın olamıyacağına hükmedip, acımışlar ve arabadan vazgeçerek, çekip gitmişler...

★ ★ ★

Akşam 8'de yatıp, sabahın 5'inde, kör karanlıklarda kalkıp, dükkanını açan, tv.de gece cimnastiğinden hiç haberi olmayan babam, apayrı bir portre çizer. Sakınmadan her türlü kıyafeti giyebilen babam, entellerin ulaşamadığı bir ruh taşır. Karlarda çekinmeden, su geçirmez siyah amele çizmeleriyle bile gezer. Dış görünüş ve hatta iç görünüş konusunda kimseye verecek bir hesabı yoktur. Hiçbir zaman gerçek bir tüketici olmamış, yükselen değerlerin ağır topları babama isabet etmemiştir. Herşeye rağmen, 300 bin liralık dükkan kirasını dahi çıkaramamış, aldığı emekli maaşını sürekli kiraya yatırmıştır. **"Bari kapat şu dükkanı"** dememiz karşısında **"Olmaz, tezgah kapanmaz. Evin bereketi kaçar. İşte kazanıyorum ya..."** diyerek, her akşam elinde getirdiği **iki somun ekmeği** göstermiştir. Durum bu iken, usulen bir de çırağı vardı babamın. Fakat bu çırak hiç çalışmaz, tembel tembel oturur, sanatı öğrenmeye meyletmez, mütemadiyen babamın saflığını suistimal ederdi. Babam hergün çırağı kovmak üzere dükkana gider, bir türlü başarılı olamaz, çırağa acır **"git"** diyemezdi. Akşama merak eder, **"kovabildin mi?"** diye sorardık. Cevap hep aynıydı: **"Yok, bugün fırsat bulup söyliyemedim ama yarın mutlaka halledeceğim. Sömürüyor beni be..."** derdi. Böylece yıllar geçti, çırak tosun gibi oldu. Nihayet biz devreye girdik de çırağı safdışı bırakabildik. En acıklısı da evde beş kuruş yokken, haftalık zamanı **"Çırağın hakkı verilmelidir"** diye, kazanılan bütün paranın tembel çırağa verilmesiydi...

★ ★ ★

Büyük amcamın ilerleyen şeker hastalığı nedeniyle bacaklarından biri kangren olmuş, sonunda kesilmişti. Hastanede ziyeretine gittiğimizde, büyük amcam, herkese kesilen bacak yerine en pratik ne takılması gerektiğini araştırmalarını tenbihledi. Herşeyi ucuza çıkarmayı adet edinen aile efradı, türlü fikirler ortaya atıyordu. Kimisi polyesterden bacak yapalım, kimisi tahtadan yontalım, kimisi formika olsun diyordu. Alüminyum profilden yapalım diyen bile oldu. Dahası amcalar, buldukları bacak tasarımlarını, eskiz halinde çizerek hastaneye götürüp büyük amcama gösteriyorlardı. O da büyük bir ciddiyete inceleyip, tashih ediyordu. Hatalı yönleri gösteriyor, üzerinde tekrar düşünmelerini söylüyordu. Bu trajik durum, birden Güzel Sanatlar Fakültesi giriş sınavı havasına bürünmüştü: Nihayet aklı başında bir ahbabın duruma müdahele etmesiyle bacak meselesi son buldu. Sipariş verilip, ecnebi malı, ten rengi, plastik bir bacak yaptırılarak takıldı.

★ ★ ★

En küçük amcamdan son aldığımız haber, bütün aileyi dondurdu. **Hacca gitmiş ve ciğerlerini üşütmüştü! 50 derece sıcakta** ciğerlerini nasıl üşütmüştü, anlayamadık. Yoksa amcam yanlışlıkla **Alaska'ya mı** gitmişti..? Milyonlarca hacı adayı sıcaktan bayılırken, o niçin **üşüsün ki?** Meğerse, sırtını **klimaya** yapıştırıp, uyuya kalmış. uyandırdıklarında kaskatı kesilmiş amcamı, hastaneye zor yetiştirmişler. **Arabistan sıcağında tirtir titremekteymiş...**

Firavunun Laneti Sundu. Tüm bunlar kesintisiz gerçektir. Yaşandıkça anılara devam edilecektir.

Sevgili Tolga Tolu karetten sonra şimdi de kavol göndermişsin. Tekrar tekrar teşekkür ederim.

Güneri İçoğlu

KOMİKAZE

Uzun Yaşayacağım..

İşçileri satıyolar, köylüleri satıyo lar, laikliği satıyolar, demokrasiyi satıyolar... Bu gazeteler gerçekten de **"çok satışlı"**!..

LeM anti MEDYA

Zirvede olağanüstü buluşma:

ASKERLER, ÇİLLER'İ ZİYARET ETTİ!..

ENGİN'DEN GELENİ ARDIÇ'A KOYMA

"Yağmur gözlerimizin içine yağıyor..."

Sıvas katliamının ardından **"medya azmanları"** gerçekleri çarpıtarak olaylardan Aziz Nesin'i sorumlu tuttu, saldırgan yobaz zihniyeti görmezden geldi... Çok satışlı gazeteler; tiraj kaybetme, yobazlardan tepki alma, vb. kaygılarla şeriat tehlikesine tavır almayarak, adeta Aziz Nesin'i hedef gösterdi... Örneğin Hürriyet olayı **"Sıvas'ta Aziz Nesin İsyanı"** manşetiyle verdi. Nesin'in konuşma metninde yer almamasına rağmen, Sıvas'ta **"Kuran'a inanmadığını söylediğini"** yazdı... Çarpıtma kervanına TRT ve özel televizyonların bir kısmı da katıldı... İnterstar'ın **"yükselen değerler ve çağdaş yaşam tutkunu"** yorumcusu Engin Ardıç da katliamın ertesi günü yaptığı yorumda **"yüce duyguları"** okşadı ve sadece Aziz Nesin'i suçladı... Hem de **"Bunak, eşek"** gibi bilimsel terimlerle...

Oysa aynı Engin Ardıç, 1987 yılında Ferhan Şensoy'un **"Muzır Müzikal"** oyununu sebep gösteren yobazların Şan Tiyatrosu'nu yakmalarının ardından yazdığı **"Şan'sız Şerefsiz"** başlıklı yazıda fanatik dinclere ağır eleştiriler getirtmişti... İşte Engin Ardıç'ın o zaman yazdıkları:

"Bre namertler, bu kaçmcı.

(...) Nasıl da sevindiler... Gizlemeye çalışıyorlar ama boşuna. Bir zamanlar attıkları zamana mangalda kül bırakmayan tiyatorcu eskileri, hidayete erdikten sonra hisli duygularıyla kaleme aldıkları ilmi makalelerinde "oh olsun... Allah'ın sopası yoktur... zaten Ferhan Şensoy rakı da içerdi..." gibilerinden inciler döktürdüler...

(...) İşin aslı neydi? Kulise bomba konmuş, tiyatroyla birlikte oyuncular da mı temizlenmek istenmişti? Basit bir elektrik kontağı mıydı kabahatli? İran'ın Sesi radyosunun göğsünü gere gere belirttiği gibi islam devrimcileri mi kundak sokmuşlardı yoksa?..

(...)Bizimse altına sığınacağımız çatı gitgide kalmıyor artık ve yağmur gözlerimizin içine yağıyor..."

Ve altı yıl sonra, benzer bir olayla ilgili olarak, zamanında eleştirdiği **"hidayete ermiş sanatçı eskileri"** gibi yorumlar yaptı Ardıçkuşu... Bir **"Allah'ın sopası yoktur"** demediği kaldı... Öyle görülüyor ki, Engin Ardıç altına güvenle sığınabileceği sağlam çatılar bulmuş durumda... Hem tekelci medya, hem de arsız kalemşörleri günden güne yüzsüzleşiyor...

V.Ö.

Rıfat Ilgaz'ı kaybettik...

Usta, 82 yaşında öldü... Başta **"Hababam sınıfı"** olmak üzere edebiyatımıza birçok eser kazandırdı... Yazdıkları yüzünden toplam 5.5 yıl hapis yattı... Son yobaz katliamının ardından **"Ben bu acıya dayanamam... Artık yaşama da inanamıyoruz.."** demişti... Hepimizin başı sağ olsun...

GİTTİM, GÖRDÜM, DUMURA UĞRADIM

Hatır gönül kırmamak için, bu olayda yer, mekan ve şahıs belirtmek istemiyorum.

Olay konusu: **Yunus Emre ve yüksekn değerler.**

Bir dekoratör arkadaşım Yunus Emre ile ilgili bir gösterinin dekorunu yapmış. Yaptığı dekoru ve gösteriyi görmek maksadıyla söz konusu tiyatroya gittim. Zira ben de tiyatro dekoru ve sahne sanatları bölümünü bitirmiş, maalesef bu

alinden, bana seni gerek seni" diyorlardı. İnsana zerre kadar ümit vermiyorlardı. Depresyonun eşiğindeydim. Grubun bir kısmı **"Beni bende demen, bende değilem"** diyor, sonra hep birlikte **"Ha ha ha hi hi hi ha ha ha"** diye bir gülme efekti yapıyorlar, daha sonra grubun diğer kısmı **"Bir ben vardır bende, benden içeru"** deyince hepsi birden çok önemli bir şeyi anlamış edasıyla **"Haaaaa"** diyordu. Aynı şekilde şekilde **"Bülbülden kuş**

tüketiliyordu. Buna göre bizim de halimiz harepti. Ben bu hisler içindeyken oyunculardan biri sahnede duran **bendiri şerifi** alıp, kasıklarının arasına yerleştirdi ve tamtam yahut dümbelek çalar gibi bendire fütursuzca vurmaya başladı. Nihayet **dumura uğradım.** Çileden çıkmıştım. Dekoratör arkadaşa, yönetmene gidip, **"Bendirin böyle çalınmadığını, bu hareketin son derece ayıp ve yanlış olduğunu, bendirin sol elle havada tutulup, sağ elin orta parmağıyla kenarına hafifçe vurmak suretiyle çalınması gerektiğini"** söylemesini rica ettim. Arkadaş gitti ve bunları yönetmene iletti... Ben kimim ki koca yönetmene laf söyleyim. Yönetmen koca **"Önemli değil, zaten bir**

KUNDAKÇILARA ÇAĞRI CİHAZI

TAHRİK edilmek. İşte gündemin gerçeği. Yükselen değerler TAHRİK edilmiştir. Sıvas faciasından dersler çıkarmak her zamanki kundaklamalardan daha YAKICIDIR. TAHRİK edilmek güdüleri motive eder. Bir defa, Sıvas gerçeğinde hedef, TAHRİK edilenler olmaya başlamamışmıdır?

Son on yılda telekomünikasyon alanında büyük gelişme gösteren ülkemizin, Rahmetli Özal'ın vefatı ile 2-3 ayda düştüğü duruma bakın. Körfez krizinde UYDU'lar aracılığıyla savaş sırasında, **Musul-Kerkük**'te söz sahibi olmadık mı? İstihbarat demek yalnız telefon mu demektir? Neresinden bakarsak bakalım, Özal'la birlikte **teller** kopmuştur, **Teller** kopunca, TAHRİK olunmuştur. Sıvas'ta oteli kundaklayan kişilerde ÇAĞRI CİHAZI olsaydı, biz kendileriyle haberleşebilirdik.

Oysa şimdi **Şeriaktiviteler** suçlanmaktadır. Göz göre göre, Laik bir ülke haline getiriliyoruz. Neymiş efendim, kundakçılar müslüman olamazlarmış. Niye? Laikler müslüman olur da müslümanlar laik mi olacak? Eskiden beridir ben müslümanımdır, sol görüşleri benimsediğim dönemler de hafızalardadır, şimdi ben Laik mi olmalıyım?

Ortalık karışmıştır, böylece kafalar da karışır. Bu kaostan, doğrusunu söylemek gerekirse, bağlı olduğumuz holding ve gazetelerin çıkarları açısından hepimiz çok TAHRİK oluruz.

Aman sakın ha!

Kundakçılara ÇAĞRI CİHAZI sağlanmalıdır. TAHRİK sağlıklı yörelere kanalize edimelidir. **Şeriaktiviteler** bir anlamda kendilerine hakaret saydıkları **"Uğur Mumcu cenazesinin"** RÖVANŞINI aldılar.

Aziz Nesin Sıvas olayını Sunni-Alevi çatışması diye niteleyerek YANGINA körükle gitmiştir maalesef. Halbuki kendisi YANGINDAN kurtulduğuna şükretmelidir. Zira ATEŞ ve YAKMA cehennem kavramını çağrıştırmaktadır. **MaazAllah!**

Ülkemizin içinde bulunduğu bu kritik günlerinde, toplumsal uyumun mihenk taşı, muhalefetin zamansız ve saldırgan oklarını üzerine çekip bir PARATONER *işleri gören, yükselen değerlerle aramızda denge oluşturduğunu idrak ettiğimiz* **Turgut Bey** *artık yok...*

Arka arkaya sahneye konacak provakasy-

Fakat tam sahnenin ortasında duran kocaman piyanonun, Yunus Emre ile olan ilgisini kavrayamamıştım. Herhalde, çağdaş bir yorum olsa gerek, diye düşündüm. Az sonra gösteri başladı ve smokinli bir piyanist sahneye çıktı, piyanoya doğru yürüdü. Yavaş yavaş kullanmaya başladım. Derken yüzlerine çorap geçirilmiş kadınlı erkekli bir grup sahnede belirdi. Başladılar Yunus'un dizelerini okumaya. Ama nasıl okumak?.. Demoniak bir biçimde yerlerde yatıyor sürünüyor, hıristerik, garip fısıltılarla **"Bilmem nideyim eşim**

Çıldırmak üzereydim. Depresyona girmiş, çıkmış, şimdiyse durmurun eşiğindeydim. Bu hıristerik karanlıklar âyini beni yemiş bitirmişti. Oyun bir Ionesco, Samuel Becket ya da Brecht'in epik bir oyunu olsa anlarım, ben de tiyatrocuyum, eleştirmen değil. Lâkin, Koca Yunus bu... Kırk yıl çile çekmiş. Taptuk'un dergâhına bir eğri odun sokmamış, madde biçim ve varlık âleminin dar sınırlarında gözünün yaşı dinmemiş bir gönül adamı... Onun yılların çilesiyle söylediği sözler, yükselen değerlerin tüketim çağında 10 saniyede ama doğru kullan da herkes seyretsin.Böylece 4 dakika içinde, vurmalı sazların en zor ve en önemlisi olan **bendir-i şerîf**i de tüketip rafa kaldırdılar. **"E tabii kolay mı öğrenmek, yok ederim daha iyi"** gayet mantıklı bir düşünce ne diyeyim. Bitkin bir halde tiyatrodan dışarı fırladım. Derin bir nefes aldım. Çevredeki yüksek binalar, gökdelenler yıkılarak üstüme geldi, titrek ışıkları, beni inzivaya çekilmeye zorlarcasına haince gülümsüyordu.

Şurda bir oyun var diyeler / Kırk provadan sonra duyeler / Kâmil olan bu oyunu yuhalar / Böyle garip bencileyin.

ÇAĞRI CİHAZI talep etmekten başka şansımız da yok. (Bip.... Bip... Bip....)

Kundakçılar TAHRİK edilerek, uzağa düşürülmek istenmişse, ÇAĞRI CİHAZINDAN gelen mesaja dikkat kesilerek YÜKSELEN DEĞERLERİ kundaklamayacaklardır.

(Bip..... Bip..... B.... İp)

SEVGİLİ ARKADAŞIM,

Düğünümü senin de görmeni isterdim. Obalar Caddesi Balık Pazarının karşısında **ÖNDER MÜZİKHOL**'de yaptım düğünümü. 10 yıllık kendi kuaförümde kınabaşımı - gelinbaşımı ücretsiz yaptılar. Hayalimizdeki gibi bir gelin oldum. Kuaförde süslenirken **VİDEO ÇEKİMİ** başladı. Eşim geldi koluna girdim. Hemen 1. kattaki **FOTO ENDER**'e çıktık. Resimlerimiz çekilirken de Video çekimi devam ediyordu. Yine Video çekimi ile 3. kattaki **ÖNDER MÜZİKHOL**'e girdiğimizde heyecandan kalbim duracaktı. Piyanis şantör **CEVDET "ELBET BİRGÜN BULUŞACAĞIZ"ı** çalıyordu. Ve rengarenk ışıklar Loş ışıklar altında etrafımızda dönen mumlarla dans ediyorduk. Dans bitmiş hertaraf ışıl ışıl Aydınlanmış ve biz koltuklarımıza oturmuştuk ki salonun sahibi sunucu - bestecl - yorumcu **SALİM ÇALIŞKAN** açış Konuşması yaparak konuklarımızı dansa davet etti. Ve işte dans dans dans... Loş ışıklar yanıp sönen baş döndürücü ışıklar ve disko... Oriyantel bittiğinde tam 45 dakika dans ettiğimizi fark ettim. işte yine **SALİM ÇALIŞKAN** elinde mikrofonu ile duygulu bir şarkı okudu. alkış ve müzik eşliğinde bizi yanına davet etti. Biraz söyleşip bizi rahat ettirdikten sonra şarkı söylememizi istedi. Eşim **"BİZ AYRILAMAYIZ"**ı söyledi. Harikaydı. Ardından ilk çiftetellimizi yaptık, arkasına Salim Çalışkan iki şarkı okudu. Ardından Dans dans dans... Disko, Oriyantal, çiftetelli ve loş ışıklar altında şiirli baş başa bir Dans... Şiir bitince konuklarımızda bize eşlik ettiler. Burada müzik ve danslar harika, bir rüya gibi güzel...

Ve işte **FİNAL** ailem, arkadaşlarım Salim Çalışkan'ın oluşturduğu halkada alkışlar çalıp dönüyor. Salim Çalışkan **"KADİFEDEN KESEŞİ"**ni okuyor ben ortada Salim Çalışkan'ın davet ettiği arkadaşlarım'a tek tek oynuyorum şarkı bittiğinde mutluluktan başım dönüyordu... Bizleri kapanışa davet ederken saatler 23.40 gösteriyordu. Saygıdeğer konuklar, düğün sahipleri adına **ÖNDER MÜZİKHOL** adına tüm personelim adına ben de Salim Çalışkan çiftleri kutluyor sizlere mutlu akşamlar, umut dolu yarınlar diliyorum diyordu. Ve biz alkışlarla onun bu özverili, vefalı, disiplinli, çabasına teşekkür ediyorduk.

İşte sevgili arkadaşım! Hayallerimizde kurup düşlediğimiz harika düğünümü harika bir müzekholde yani **ÖNDER MÜZİKHOL**'de gerçekleştirdik. Senin düğünümü ve **ÖNDER MÜZİKHOL**'ü görmeni çok isterdim...

ÖZLEM

İSTER İNAN İSTER İNANMA

Bu Adana'da yayınlanan yerli bir telefon rehberinden yeralan bir düğün salonu ilanıdır...

Sefa Sefaoğlu

500 YIL ÖNCE, 500 YIL SONRA!...

'Nesimi, Türk şiirinin en büyük tasavvuf şairidir... Vahdet-i vücut (varlığın birliği) görüşünü, savunmuş, şiiri düşüncelerini yaymak için araç olarak kullanmıştır... Özellikle Orta Asya ve Anadolu'da çok tanınmıştır... 250 - 300 adet gazel, 150 adet rubai yazmıştır... 15. yüzyılın başlarında Halep uleması tarafından dinden sapmakla suçlanmış ve derisi yüzülerek öldürülmüştür...'

Bu bilgiler ana Britanica ansiklopedisinin 16. cildinde, 464. sayfada yer almaktadır... Aynı sayfada Nesimi'den sonra, **"Nesîn Azîz"** hakkında bilgi verilmektedir... Hani şu halkı için 97 tane kitap yazmış olan ve 2 Temmuz 1993'te Sivas'ta yakılmak istenen yazar hakkında... Ansiklopedide iki sanatçı arasında başka bir madde yoktur, fakat aralarındaki zaman farkı 500 yıl kadardır... Düşüncelerinden dolayı, birisi 15. yüzyılda öldürülmüş, diğeri ise 20. yüzyılda yakılmaktan son anda kurtulmuştur...

Pekiii, bunları niye yazdık?.. Millete ansiklopedi dağıtan gazeteleri uyarmak için... **"N"** harfine sıra geldi mi bilmiyoruz ama, gelmediyse ya Nesimi'yi ya da Aziz Nesin'i veya ikisini birden çıkartın da, ansiklopediyi açıp karıştıranların aklına **"fena şeyler"** gelmesin!.. Manşetlerinizden yorumlarınıza kadar çarpıtılmış, gerçeklerden uzak yazılarınızla beslenen okur, kendi bilincini çalıştırıp **"tehlikeli"** bağlantılar kurmasın!.. Tirajınıza nazar değer sonra!.. **V.Ö.**

OTO yıkayıcıları aranıyor. Maaş+yatak.

Oto yıkayıcısı olmak isteyipte, yatağı olmayanlara MÜJDE..! Şimdi ikisi bir arada Maaş+Yatak. Maaş'a ayrı, yatağa ayrı zamanmı..? Yooo..! Artık ikisi bir arada..!

ORTAKÖY

T.R.T. binasına yakın dublex daire deniz manzaralı sahibinden satılık 750.000.000

Bir binanın, T.R.T. binasına yakın olmasının ne gibi avantajları olabilir diye çok düşündüm ama pek bulamadım..! yani bir insan niçin T.R.T. binasına yakın oturmak istesinki..? Belkide artist, şarkıcı görmek açısından olabilir..! kimbilir..!

Fatih Solmaz

LeMan EN REZİL KARNEYE BİSİKLET VERİYOR

Ortaokul ve Liseliler... Eee! Bu sene de okullar bitti, mektep tatile girdi. Eğer karnenizin kötülüğüne güveniyorsanız yaşadınız... Bir fotokopisini LeMan'a gönderin... Pedalı çevirin... Ayrıcana Teselli armağanlan kitaplar, kitaplar, kitaplar... Karikatür albümleri Leman ciltleri, neler neler..

KIRIK LEBLEBİ

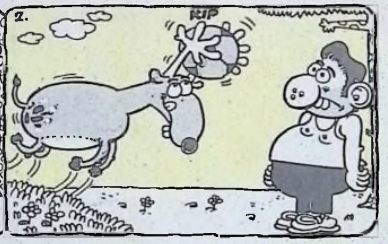

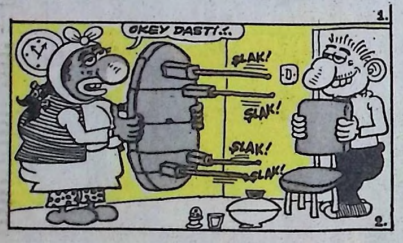

BEZGİN BEKİR

TUNCAY AKGÜN

KILLANAN ADAM

Ahmet Yılmaz

LeMan DUVARI

Ülke ateşler içinde, halkta tık yok...
Çok "yurdumduymaz" milletiz abi!.

H.A.

Bosna'da İnsan Hakları işliyor...
Her gün yüzlerce boşnak haklanıyor!..

Erol bek

Çok KARA talihi vardı... DENİZ'de şansı tutmazdı!..

Ömür E. Kurum

Düşünüyordum, artık yokum!..

M. Kayar

İlerlemesine ilerliyoruz ama,
aynı belediye otobüsünde olduğu gibi
ARKAYA DOĞRU!..

Vedatö

Ben HUZUR VEREN değil,
HABER VEREN gazete isterim!..

Mustafa Aslan

Bizi GIDA'lar yerini ALGİDA'lara bıraktı!..

Saadet Demir

Oynatmaya az kaldı DOKTRİN nerde?..

M. Kayar

Bu KANallar eme eme millette kan bırakmadı!..

Kıvanç Sahan

Sakın doğal kalmayın...
İşin "estetiği" bozulur sonra!..

Suavi Özyiğit

Eskiden para parayı çekerdi...
Şimdi para ($) parayı (TL) iskiyo!..

B.L.Ş.C

Her yerde SAM AMCA var
Dünyanın durumu YENGEN!..

Lale Tılsım

ERDİL YAŞAROĞLU

AMACIMIZ KİMSEYİ KIRMAK DEĞİLDİR

Suat Günday

AMACIMIZ KİMSEYİ KIRMAK DEĞİLDİR

Suat Gönülay

Bu romana çağrışımlarıyla katkıda bulunan Umberto Eco (F.SARKAÇI), Atıf Yılmaz, Deniz Türkali, Bahadır Baruter, Engin Koç, Raziye İçoğlu, Zeki Müren, Bülent Ersoy, Güneri İçoğlu, Osman, Aylin, Bedri Baykam 'a teşekkür ederim...

SON

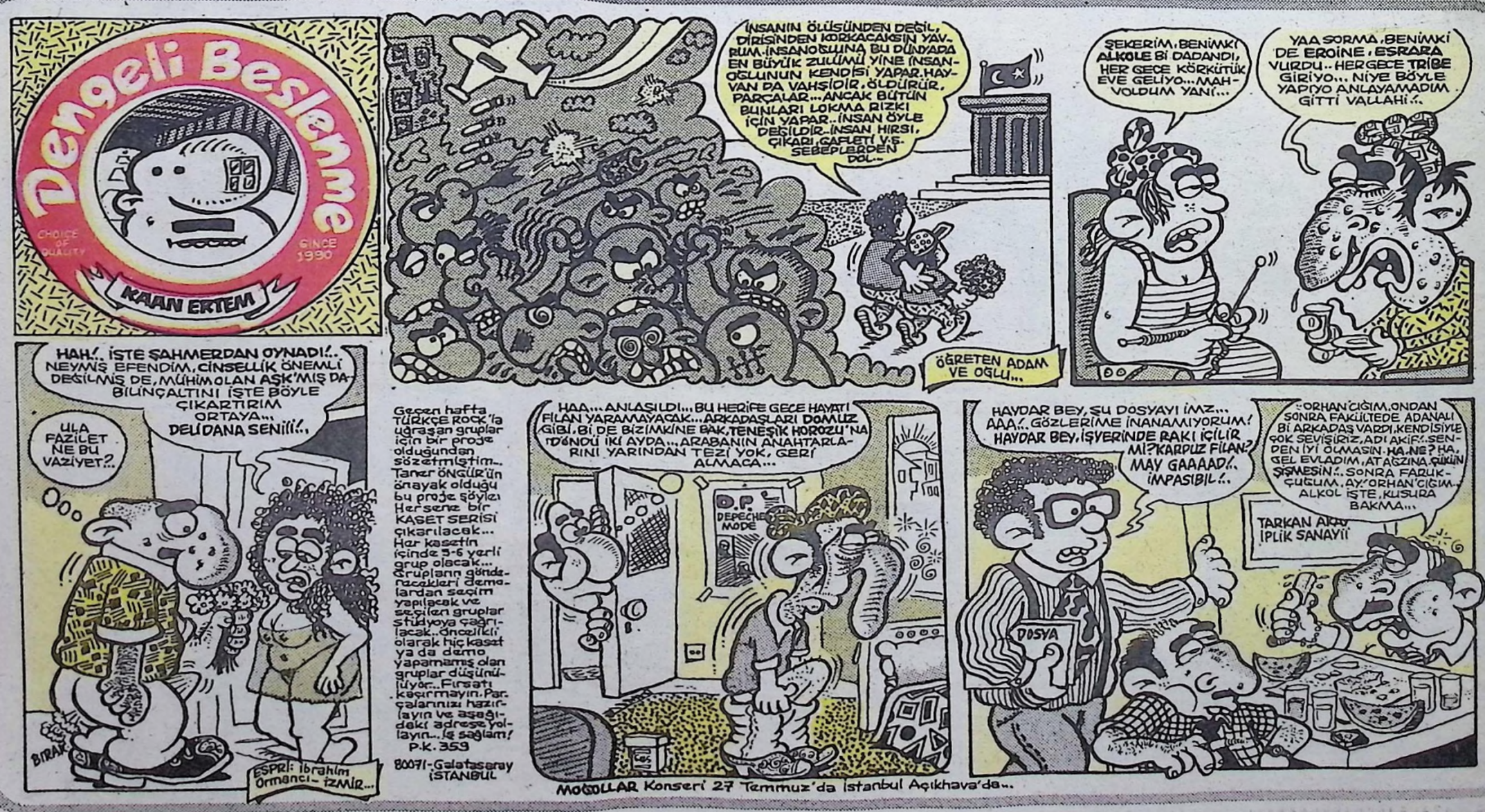

MOĞOLLAR Konseri 27 Temmuz'da İstanbul Açıkhava'da..

BAYIR GÜLÜ

Cümbür Cemaat

Ahmet Yılmaz

TEŞEKKÜR VE HOŞGÖRÜ

8 - 7 - 1993 Tarihinde, gerek otobüs, gerekse tren ve gemi gibi kitle ulaşım araçlarında ve hatta ve hatta; şehir trafiğinin en yoğun olduğu bölgelerinde bile büyük bir itina göstererek, yeni aldığım çin malı, beyaz, bez ayakkabılarımın üstüne basmama nezaketini gösteren sayın İstanbul halkına, şükranlarımı sunarım! Fakat bir ertesi günü tırnaklarımı düşürecek derecede ayağıma basarak yürürgeçlerimi mahveden, entellektüel camiadan **Suat Özkan**'a, ne birşey sunarım ne de kızarım; çünkü dergi çıkışında Suat bey, otomobiliyle beni evime götürür!

harala gürele

Mehmet ÇAĞÇAĞ

ÇAĞÇAĞ, Assos'ta trafik kazası geçirdiği için bu hafta köşesini yayınlayamıyoruz. Çağçağ'ı merak etmeyin, kendisi çok iyi arabası ise komada...

Memleket cayır cayır yanıyor..

PIRIL PIRIL BU ESPRİNİN SAHİBİ Ahmet Yılmaz'dır...

DÜNYADAN VE YURDUMUZDAN DELİ KARİKATÜRLERİ
Bu haftaki konuk çizerlar: Espriyi veren HÜSMEN Lapsekili, Çizen İndira Kuhundura (Hintli)

LeMan Mizah Dergisi Okur Mektupları

İNAM ADNAN SOKAK. NO:20
BEYOĞLU/İSTANBUL

Basri Sarkon Arkadaşıma;

83. sayıdaki mektubunu okur okumaz ilk işim Can Kozanoğlu'nun kitabını satın almak oldu. Çünkü ben bir zamanlar taparcasına okurdum Engin Ardıç'ı. Bir zamanlar doğru şeyler yazardı. (Yoksa bana mı öyle geliyordu?)

Kozanoğlu'nun kitabını bitirdikten sonra şöyle bir göz attım Ardıç'ın kitaplarına. Gerçekten adam anne-annesinin daha doğmamış olduğu zamanları öyle bir anlatıyor ki; insanın o devirlere özenmesine neden oluyor. Okuyucunun nostalji duygusunu sömürüyor tam anlamıyla. Bakın, Kozanoğlu'nun kitabındaki şu cümleler ne demek istediğimi anlatıyor sanırım.

"1910'ların pera'sı mütareke yıllarının moda'sı... Karlı bir gecedir ve Fransız postanesi'nin memurları... diye başladı mı, gerisi geliyordu zaten. Okuyucu topluyordu, olayların anlamı ve önemi kimseyi ilgilendirmiyordu."

Öte yandan, bütün dönekliğine rağmen Engin Ardıç'ın islam Teksas'ta kitabının, en azından iki üç yazısını keyifle okuyacağına inanıyorum. Sabah gazetesi hakkındaki fikirlerinin (ve sağlıklı düşünebilen herkesin fikirlerinin) benimkilere çok yakın olduğuna eminim. Sabah'ı okumam (evet okuyorum, ne yazık ki babam alıyor) 10 dakika sürüyor. çünkü boş. Ülkemizin gerçek sorunları dışında herşey mevcut. Bilmem hangi mankenin kıçındaki sivilce, bıçaklanmış kanlı cesetler, "yağ fabrikları yazarlar" ve daha neler neler. Sabah yükselen değerleri temsil ediyor, insanları ülkenin yüzde 0.5'i kadar bir kesimin yaşamına özenmeye itiyor. Öyle olması gerek Türkiye'yi tüketim toplumu haline getirmek için yapılmış bir planın parçası. Ve ne yazık ki medyanın % 99'u da onunla birlikte.

Leman, Aydınlık gibi birkaç yayım organı hariç tüm medya insanları bir propaganda bombardımanı altında bırakıyor. Umarım tüm bunlar Türkiye'nin refaha ulaşabilmesi için geçirmesi gereken aşamalardan biridir. Cilalı imaj devri'nin bitmesi dileğimle.

Güney Orduları Halkala ilişkiler Komutanı

ŞERİAT İSTERİM!

İsterim elbet. Hem de en alasından, su katılmamışından, öyle zamana uysun diye sağı solu yontulmamışından isterim. Niye istemeyeyim? Ha, niye? Hayatımda hiçbir muhalifime doğru dürüst bir kötülük yapabilmiş adam değilim, gözlerim açık gidicem yahu. Millet döküyor benzini şeriat adına, çakıyor kibriti yine şeriat adına, ne kadarcık sürede, hoşlanmadığı, okuduğum son sayıya göre otuzaltı tane insanoğlunu hoopp... Dünya yüzünden yokediveriyor. Temiz iş. Üstüne alkol derecesi yüksek limon kolonyasıyla güzel bir koku giderici temizlik, üç beş rekat da pişmanlık namazını eda eyledinmi cennette mekan hazır herhalde. Tanımadığınız bir şeriatçı size çiçek verirse bozulmayın. üzerinizden yayılan misler gibi saf benzin kokusundandır. adam da bundan hoşlanıyor işte, zevkler tartışılır mı?

Ben de insan değil miyim arkadaşlar? Benim de kızgınlıklarım, kırgınlıklarım, öfkelerim yok mu? (Kinlerim pek yok sanıyorum, biraz zor kin duyarım maalesef.) En yakın benzin istasyonu nereye düşüyor? Yüz kilometre öteye mi? Giderim şeriat adına anasını satayım, maksat gafiller yeryüzünden kalksın. Günde otuzaltı kişiden yılda onüçbinyüzkırk kişi ediyor, yirmi sene daha yaşayacak olsam üüü... Hasılat hiç fena değil.

Şeriat mı dediniz? isterim elbet, neden istemeyeyim? Hem de en alasından isterim, su katılmamışından.

Hilal Uslu

Bir Tükenişin Simgesi: SHP

SHP, 20 aydır iktidar ortağı olarak görevde ve daha bir 20 ay kadar koalisyon ortağı olarak kalacağa benzer.

Sosyal demokrasinin temel ilkelerinden her geçen gün uzaklaşan, koltuk uğruna, çoğunluğunu işçi sınıfının oluşturduğu seçmenlerine sırtını dönen SHP'yi eleştirmek bile suç bazılarına görel SHP, sermayenin temsilcileriyle yaptığı koalisyonu erime, sağa savrulma pahasına sürdürüyor. CMUK gibi yarım yamalak, göstermelik konuları "devrim" gibi sunanlar, DYP'nin yamaklığını yapmaktadırlar. 20 aydır bu ülkede olan bitene sessiz kalan SHP lideri Erdal İnönü, çareyi kaçmakta bulmuştur. SHP'yi ne hizipler ne de diğer etkenler yıkmıştır. SHP, Kürt sorunu karşısında "şahinleri aratmayan" tavrı, yargısız infazlara karşı duyarsızlığı (SHP gençlik komisyonu,

ünıversite öğrecileri Uğur kılıç ve Şengül Yıldıran'ın evlerinde polis tarafından öldürülmesini protesto etmek amacıyla SHP istanbul il binasını işgal etmişti. SHP'liler, teşkilatlarından olan bu gençleri kendi elleriyle polise teslim ettiler.) Özelleştirme safsatası altında gerçekleştirilen işçi kıyımına destek vermesi, gözaltında kayıplara, gazetecilerin öldürülmesine, demokratik kurumlar üzerindeki baskıya, anti-laik uygulamalara ve daha nice anti- demokratik uygulamaya sessiz kalmasıyla erime ve yokolma sürecine girmiştir. SHP, yolsuzluklarıyla da diğer partileri aratmamaktadır. (Diğer "Sol" partilerin de SHP'den farkları yoktur.)

SHP'nin koalisyonun küçük ortağı olması ilkelerini hayata geçirmesine engel değildir. SHP, sosyal demokratlık iddiasındaysa daha fazla suç ortaklığına devam etmemelidir. E.Ö'de, Türkiye'nin İsveç olmadığını anlamalıdır.

Bülent Karakaş - İSTANBUL

82. Sayıdaki yazısı yayınlanan ibrahim Ormancı'ya ithaf olunur...

Merhaba "YAŞAYAN ERKEK"

Dilersen ben de erkekler hakkındaki gözlemlerimi aktarayım. Bu yazdıklarımda gerçek gözlemlerdir.

Doğduğunda ailenin gözbebeğiydin. Bundan sonra soyunuz seninle devam edecekti. El üstünde tutuldun. Kızlarla ilişkin küçük yaşta kovalamacayla başladı. Kızların saçını çekmek oyuncağını elinden almak, kısacası onlarla uğraşmak hoşuna gidiyordu. Senin için onları utandırmak kadar büyük bir zevk yoktu. Hiçbir zaman kızları arkadaş gözüyle görmedin. Yaşın ilerledikçe kızlar senin için daha da çok önemli olmaya başladı. Okuduğun kitaplar ilk etapta sağlık ansiklopedileri (!) idi. Kızlar hakkında herşeyi öğrenmek istiyordun. Yatağının altında sex dergileri, odanın duvarlarında çıplak kadın pozları önceden sana yetiyordu. Lisede bacaklarına bakmak için sıranın altına kasten düşürülen silgi ve kalemlerin haddi hesabı yoktu. Dört gözle yazı bekliyordun. İnce çoraplı bacaklar sana daha cazip geliyordu.

Zaman geldi görünüşüne önem vermeye başladın. ergenlik sivilceleriyle bir süre kompleks içinde yaşadın. Sabahları aynanın karşısından ayrılamaz oldun. Yakışıklıydın, kızlar sana bayılıyordu, sokakta havandan geçilmiyordu.

Nihayet kızlarla çıkmaya başladın, kızlar senin için bir oyuncaktı. Bir kızın senden hoşlandığını anladığın an iş bitiyordu. Kızların duygularıyla çok oynadın, kaç kızın canını yaktın. onları tam zayıf noktalarından vuruyordun. "Yoksa sen öpüşmeyi bilmiyor musun?" gibi laflar ederek kızları aşağılıyor istediklerini elde etmeye çalışıyordun. Kızlara göre sen havalıydın. Yanında küçük düşmeyi istemediklerinden öpmene veya ellerini vücutlarında dolaştırmalarına izin veriyorlardı. Kızlarla yalnız kaldığın an kendini kaybediyordun. Aklın fikrin hep önündeki çıkıntıda olduğu için sexten başka birşey düşünmüyor, kızlara sexin ne kadar normal olduğunu vb. söyleyip ağına düşürüyordun. Hiçbir zaman sevgiymiş, aşkmış, duygusallıkmış bunlara önem vermedin. Çünkü sevgiye, aşka inanmıyordun. Kızları vücutlarına göre değerlendiriyordun. Ve tercihin daha serbest büyümüş kızlardan yanaydı. Sana hayır demeyeceklerinden çok emindin.

Gün geldi üniversiteyi kazandın. artık bir avantajın daha vardı. "üniversiteli" olmuştun. Havana hava kattın. Elde ettikçe fazlasını istiyordun. bu arada genel ev kapılarını çalmaya başladın. artık tamamen tecrübeli sayılırdın. Bundan sonraki aşama kızları yatağa atmaktı. onların güvenini kazanıyor, sonra onları yatağa götürüyor işin bittikten sonrada kıçına bir tekme atıyordun. Onların neler hissettiği hiç önemli değildi. Çünkü hepsi birer dalgaydı senin için.

Bir gün çok güzel bir kızla karşılaştın. Senin için oda diğerlerinden farksızdı. O'nuda elde edeceğinden kesinlikle emindin. Tüm teknikleri kullandın; ama başaramadın. Bu kız kolay yutulur lokma değildi. seninle ilgilenmiyordu bile. Vazgeçmeyi düşündün bir an. ama kızda seni çeken birşeyler vardı. Hep onu düşünüyordun, onunla ilgili hayaller kurmaya başladın. bu kez fena tutulmuştun. Seni çeken kızın güzelliği tatlılığı değil sana karşı koyması, seninle ilgilenmemesiydi.

İş gittikçe ilginç hale geliyordu. Bu sefer gerçekten ateş paçayı sarmıştı. Önceden çoğu şeyle tatmin olmazken şimdi onunla aynı ortamda olmak bile yetiyordu. Sürekli onun peşindeydin. Onunla bir iki dakika yalnız kalmak onunla konuşmak için neler vermezdin. Zor da olsa kendine birşey itiraf etin. Aşık olmuştun. Evet... Hem de sırılsıklam aşık olmuştun. artık eskisi gibi değildin, ondan başkasını gözün görmüyordu. Çok değişmiştin çok...

Tüm çabalarına rağmen kıza kendini kabul ettiremedin. O kız aşka, sevgiye inanan, hayatta sexten daha önemli şeyler olduğunu düşünen biriydi. İnsanların vucutlarından çok kafa yapılarıyla ilgileniyordu. Vee... İlk darbeni yedin. ilk defa bir kız tarafından reddedilmiştin. Ne yapacını şaşırdın, çok öfkelendin. Böyle bir şey olamazdı, alışmıştın herkesin sana "Evet" demesine.

Sırf seninle çıkmayı kabul etmedi diye kızı karalamaya başladın. O'nun hiçkimseyle hatta seninle bile beraber olmadığını bile bile onu erkekler düşüp kalkmakla suçladın. Ya da onun seninle ilgilendiğini ama senin yüz vermediğini söyledin. Her seferinde başka bir yalan uyduruyordun çevrene.

ama kabul etmek istemiyordun. bir kıza yenilmiştin. Daima küçümsediğin, her zaman elde edebileceğinden emin olduğun kızlardan biri sonunda seni mat etmişti.

ama sen bunu haketmiştin. kendi kaderini kendin çizdin. Alman gereken dersi aldın, ama iş işten geçmişti.

Evet sevgili ibrahim Ormancı. Bu eğer yaşamaksa işte sen böyle yaşadın...

Rumuz: Boğa and Başak - İST.

Sayı: 87 12 Temmuz 1993 Pazartesi
SAHİBİ: L.M. BASIN YAYIN LTD. ŞTİ. adına Mehmet ÇAĞÇAĞ
Genel Müdür: Tuncay AKGÜN
YAYIN KURULU
Tuncay AKGÜN ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Suat GÖNÜLAY
● **KALİGRAFİ:** Fatih KAAN ● **SAYFA SEKRETERLERİ:** Emre ŞAHİN ● Volkan ŞAHİN ● Aslan ÖZDEMİR ● **YAZAR VE ÇİZERLER:** Tuncay AKGÜN ● Cengiz AKIN ● Can BARSLAN ● Bahadır BARUTER ● Celalettin BENZER ● Mehmet ÇAĞÇAĞ ● Kaan ERTEM ● Suat GÖNÜLAY ● ● Feyhan GÜVER ● Güneri İÇOĞLU ● Vedat ÖZDEMİROĞLU ● Suat ÖZKAN ● Fatih SOLMAZ ● Mahmut TİŞET ● Alp Tamer ULUKILIÇ ● Metin ÜSTÜNDAĞ ● Erdil YAŞAROĞLU ● Ahmet YILMAZ ● Kadir YILMAZ ● **ADRES:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No: 20 80800 Beyoğlu/İst. ● **Tel:** 251 42 44 - 251 57 54 ● **Faks:** 251 52 67 ● **BASKI:** VE-GA A.Ş. ● **DAĞITIM:** Yay-sat ● **SATIŞ:** Cüneyt AYDIN ● **İŞLETME:** Orhan ACAR ● **Macintosh TASARIM:** Hüseyin DEMİR ● **KAMERA:** Yaşar KAMÇI ● Sabahattin BARLAS ● **MONTAJ:** Kadri ÇAVUŞOĞLU ● **SORUMLU YAZIŞLERİ MÜDÜRÜ:** Vedat ÖZDEMİROĞLU

maya başladın. O'nun hiçkimseyle hatta seninle bile beraber olmadığını bile bile onu erkekler düşüp kalkmakla suçladın. Ya da onun seninle ilgilendiğini ama senin yüz vermediğini söyledin. Her seferinde başka bir yalan uyduruyordun çevrene.

ama kabul etmek istemiyordun. bir kıza yenilmiştin. Daima küçümsediğin, her zaman elde edebileceğinden emin olduğun kızlardan biri sonunda seni mat etmişti.

ama sen bunu haketmiştin. kendi kaderini kendin çizdin. Alman gereken dersi aldın, ama iş işten geçmişti.

Evet sevgili ibrahim Ormancı. Bu eğer yaşamaksa işte sen böyle yaşadın...

Rumuz: Boğa and Başak - İST.

Nereye Kadar?

"2 Temmuz 1993" Cuma günü Sivas'ta meydana gelen vahşi, aşağılık, İslam dini ile ilgisi olmayan, 36 masum yurttaşımızın ölümüne neden olan, şeriat yanlısı, gerici saldırıyı şiddetle kınıyoruz.

Dünya uygarlıklarının en üst seviyeye ulaşmak için çaba sarfettikleri 21. yy eşiğinde Türkiyemizde, başta kişinin temel hak ve özgürlüklerinin en önemlisi olan yaşama hakkını ardından özgürce düşünme ve düşündüklerini hiçbir baskıya maruz kalmadan ifade edebilme hakkına gereken ciddiyetin ve önemin verilmesi şarttır.

"Susturamadığın sesi yoket" mantiği ile hareket eden kokuşmuş, yobaz beyinler; daha önce Turan Dursun, Çetin Emeç, Muammer aksoy, Uğur Mumcu suikastlerinde olduğu gibi 2 Temmuz tarihinde de Aziz Nesin'i hedef alarak, yukarıda belirttiğimiz mantık çerçevesinde hareket ederek amaçlarına ulaşmaya çalışmışlardır. Aslında bu gerici hareket Aziz Nesin'in şahsı ile sınırlı kalmayıp, M. Kemal Atatürk'ün kurmuş olduğu çağdaş, demokratik, laik ve devrimci Türkiye Cumhuriyetini ortaçağ karanlıklarına geri götürmek için yapılmış bir saldırıdır. Kendilerini Atatürk ilke ve devrimlerinin "yılmaz savunucuları(!)" olarak niteleyen devlet ve hükümet görevlilerinin, günden güne artarak devam eden ve ülkenin dört bir yanına örgütlü bir şekilde yayılan bu gerici hareket karşısında koltuk için değil, demokratik ve çağdaş Türkiye halkı için çalıştıklarını göstermenin zamanı gelmemiş midir?

Laik bir devlette köktenci teokratik kurallara dayanan şeriat düzenini topluma uygulamak isteyenlere karşı devletin yasal önlem alması gereklidir. "Yasal önlem almak" yetkili mercilerin çeşitli yayın organlarını (böyyük gazeteleri) kullanarak olaylardan duydukları üzüntüleri dile getirmek değil, hukuk kuralları içinde tarafsızlık ilkesine bağlı kalarak, TCK'nın ilgili maddelerini uygulamaktır.

Sizler; arkalarına petro dolar desteği alarak halkın dini duygularını sömüren, yıllardır bu cehalet karanlığından kurtulamayan, örümcek kafalı yobazlar unutmayın ki 70 yıl önce emparyalizmi ve işbirlikçilerini yerle bir eden Türkiye halkı bu kez de gericiliğe karşı olan mücadelesinde kararlılığından en küçük bir ödün bile vermeden ilerleyecektir.

Bilin ki, yakındır rüzgarın devrimden yana esmesi ve karanlığı aydınlatarak tüm pisliği silip süpürmesi...

Kırkareli'li Gençler

DUYURU **DERYA ÖZER** 2. Kişisel Resim Sergisi 11 - 12 Temmuz tarihleri arasında Çankaya Belediyesi Sergisi salonunda izlenebilir.

LEMAN İYİ HABER ÖZEL

LEMAN CİLDİ BAYİNİZDE

Sevgili okur dostlar. Leman 1. cildini sonunda hazırladık. bayilere dağıtımına başlandı. Cilt ilk sayıdan başlıyor. 2. ve 3. ciltler de yakında geliyor. Hastalarımıza ve meraklılarına duyurulur. Ciltler lüx kuşe kapaklı, el dikişi ve sınırlı sayıdadır. elinizi çabuk tutmazsanız kalmayabilir. Sonra söylemedi demeyin.

Önemli Not: Yılın ileleri seçimine katılıp cilt kazanan okurlar; kitap kazananları adreslerine posteladık ama cilt için kısmet bugüneymiş. çünkü türü aksilikler yüzünden ancak hazırlanabildi. Ciltleriniz postaya verilmeye başlandı..

AMACIMIZ BAZILARINI KIRMAKTIR

Alp Tamer

SİVAS tam bir ölü şehir... Ölü ve gergin... Sokağa çıkma yasağı sürüyor... Sokaklar böyle daha emniyetli... Rahatça yürüyebiliyorsunuz...

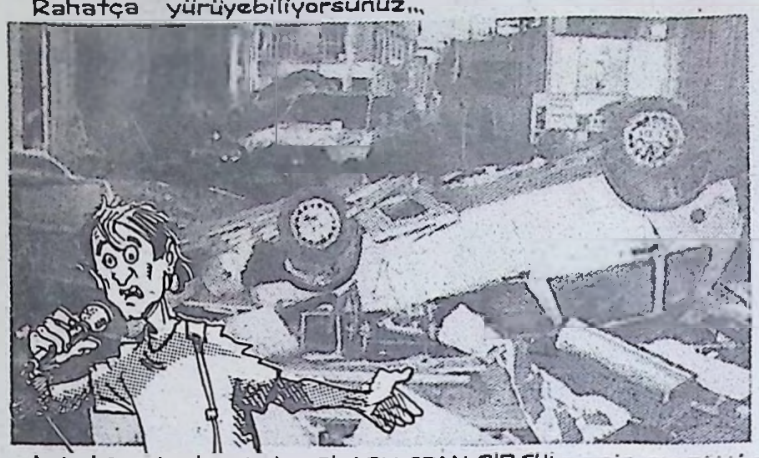

Anladığım kadarıyla bu SİVASLI OZAN PİR SULTAN 'ın heykeliydi. Oldukça hoşuma gitmişti. Güzel olandan anlarım... Mutlu olmuştum. Beni asıl mutlu eden....

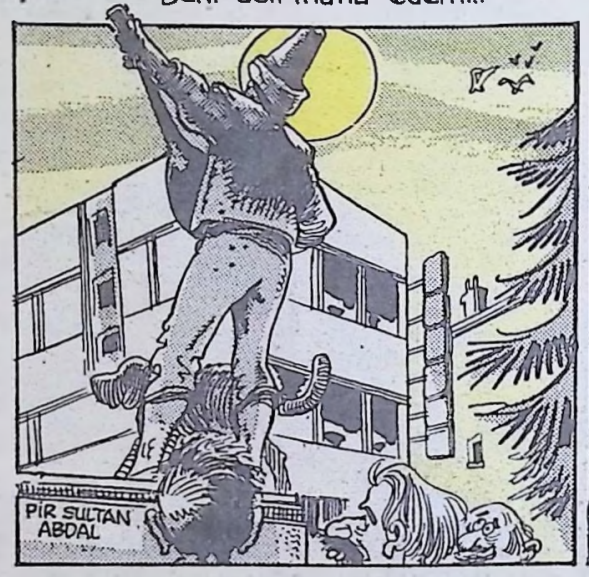

PİR SULTAN 'ın yanındaki kangal köpeği heykeliydi... Sanatçı bizi de düşünmüştü... Ölümsüzleştirmişti... Ama... ama sahibim çok kızmıştı...

Ben öyle dalmış heykelin güzelliğini seyrediyordum ki, sırtıma aniden bir tekme yedim...

Olaylardan bir gün önce sahibimle yolda gidiyorduk... Biraz ilerde kültür merkezinin önünde bir kalabalık gördük... Merak bu ya.., O yana seyirttik...

Kızmıştım ama belli etmedim... O gece bizim sahip sabaha kadar uyumadı... Bir arkadaşı ile konuştu da konuştu... Oldukça gergindi...

Ben de sabahı zor ettim... Bunlar gizli gizli bir şeyler çeviriyorlardı... Ne yapıp edip engel olmalıydım... Dışarı fırladım...

Huylandığım kadar varmış... Dışarısı gittikçe kalabalıklaşıyordu... Sesler çoğaldı. Ağızlarından salyalar akıyordu... Benim "Sarıkız" diye bir sevgilim vardı... O da geçen yıl aynen böyle olmuştu... Yani kudurmuştu... Bu çok tehlikeli bir durumdur... Başkalarını ısırma isteği duyarsınız... Bilinciniz yerinde değildir...

İşte bu bilinçsiz insanlar biraz sonra Madımak Oteli'ni kuşattılar, camları taşlamaya başladılar... Kahrolmuştum... Köpekliğimden utandım...

Biz Kangal 'ların sezgileri oldukça güçlüdür... Tehlikeyi anında sezeriz... Kötü şeyler olacağını hissettiğim zaman kalabalığın arasına daldım... Yüzlerce insanın içinde sahibimi tanımak güç olmadı... Yaptığı şey çok tehlikeliydi... Engel olmalıydım...

● Bu öyküde figürasyon olarak POLİS ve ASKER kesinlikle kullanılmamıştır...